

KẸ THÙ SAU LƯNG NGƯỜI ĐÓ

Theo truyền thuyết thì An Dương Vương Thục Phán dựng nước là do thần Kim Quy cho chiếc nỏ thần và chỉ cho nhà vua xây dựng Loa Thành. Khi “chàng rể tình báo” Trọng Thủy đánh cắp được chiếc nỏ thần, “anh sui” Triệu Đà bèn đem quân xâm chiếm nước Văn Lang. An Dương Vương chở công chúa My Châu trên lưng ngựa trốn chạy.

Đến sáng thì đến bờ biển. Phía sau quân của Triệu Đà đang đuổi theo. Thần Kim Quy hiện lên và bảo: “Kẻ thù sau lưng người đó!” Nhà vua quay lại rút gươm chém chết công chúa My Châu. Và để lại cho đời sau một thiên tình sử náo nùng về chuyện... trái tim lầm lỡ. Nhà-thơ-xã-nghĩa Tố Hữu, cai thầu của nền văn chương cũ sắt, có mấy câu thơ về chuyện tình này như sau:

*“Tôi kể ngày xưa chuyện My Châu
Trái tim lầm lỡ để trên đầu
Nỏ thần vô ý trao tay giặc
Nên nổi cơn đồ lắm bể dâu”.*

Khi cuộc chiến tranh Nam, Bắc Việt Nam kết thúc vào ngày 30/4/1975 thì mọi người mới biết trong chính quyền và quân đội của hai nền Đệ nhất và Đệ nhị Việt Nam Cộng Hoà Miền Nam có quá nhiều... kẻ thù sau lưng người đó! Đó là chưa kể đến cái gọi là “thành phần thứ ba” mà có một ông nhà văn ở trong nước cho biết đó là thành phần mà lý thuyết gia VC Trần Bạch Đằng khi còn sống gọi là “những cái... nằm giữa hai đùi!”

Bài viết này xin đề cập đến Phạm Ngọc Thảo là một người rất được cố TT Ngô Đình Diệm trọng dụng trong thời Đệ nhất Cộng Hoà. Trương Như Tảng, Bộ Trưởng Tư Pháp của cái gọi là Chính Phủ Cách Mạng Lâm Thời khi VC tiếm chiếm miền Nam. Sau đó 1 năm thì cái Chính Phủ này đã được VC bỏ vào bồn cầu và giặt nước; do đó, ông Bộ Trưởng Tư Pháp này phải vượt biên sang Pháp tỵ nạn.

Ông này đã viết “Hồi ký của một Việt Cộng” (The Viet Cong Memoir) từ trang 42 có kể rằng Phạm Ngọc Thảo vào năm 1946 được lệnh của Ủy Ban Kháng Chiến đi đến vùng đồng bằng sông Cửu Long để tổ chức đánh Tây. Khi đến tỉnh Mỹ Tho thì bị du kích bắt trói hai tay lại sau lưng rồi lấy dây cột thêm một tảng đá, đoạn xô ông ta xuống sông. Du kích Việt Minh không biết rằng Thảo là em ruột luật sư Gaston, Phó Chủ Tịch Ủy Ban Kháng Chiến Nam Bộ. (Năm 1954, Gaston được Hồ Chí Minh cử làm Đại sứ của Hà Nội tại Đông Đức).

Những người Việt Minh quyết lòng giết Thảo chỉ vì người lạ này mặc bộ “complet” theo Tây (!) May mắn là, có thể vì tên du kích cột dây không chặt sao đó, Thảo chìm xuống sông nhưng lần mò cởi trói được, trôi lên và lội vào bờ bên kia. Khi đến Vĩnh Long, Thảo bị bắt và bị trói lần nữa, may là lúc bị quăng xuống sông thì có một Việt Minh khác nhận diện được “tên Việt gian” này là em của đồng chí Phó Chủ Tịch Ủy Ban Kháng Chiến Nam Bộ, chứ không thì Thảo bị mò tôm mất rồi! Trong thời kháng chiến chống Pháp có biết bao nhiêu là “thằng chổng” trôi sông theo cái kiêu này!

Nhiều người biết rất rõ Việt Minh từ năm 1945 và Việt Cộng sau năm 1954, không chỉ giết ngoại bang mà còn giết cả người cùng chủng tộc chỉ vì họ có tư tưởng không giống mình, hoặc họ ăn mặc khác mình như trường hợp Phạm Ngọc Thảo. [Gần đây, VC lại khoe khoang bằng cách để tên “biệt động đội thành” Vũ Xuân Hùng kể lại trên báo chí của chúng việc khùng bố ám sát giáo sư Nguyễn Văn Bông vì “sợ ông này khi lên làm Thủ Tướng VNCH sẽ làm cho chính phủ này phục vụ cho dân tốt hơn (?!)”].

Cái “truyền thống” say máu giết người ấu tã của tên du kích Việt Minh này suýt nữa làm cho hàng ngũ Xã Hội Chủ Nghĩa mất một gián điệp quan trọng. Bởi vì sau Hiệp định Geneve, năm 1954, Phạm Ngọc Thảo đáng lẽ phải rút ra miền Bắc theo như qui định của hiệp định này, thì được gài ở lại miền Nam để hoạt động.

Mặc dù Thảo là Việt Minh và có anh đang làm Đại sứ cho cộng sản, nhưng qua sự giới thiệu của người anh là Đức Giám Mục Ngô Đình Thục, Tổng Thống Ngô Đình Diệm tin dùng Thảo đến độ vào năm 1957 ông ta được cử đi Mã Lai học về kỹ thuật cận chiến để chống lại du kích VC! Rồi năm 1961 còn được cố TT Ngô Đình Diệm bổ làm Tỉnh Trưởng Bến Tre, sang năm 1962 lại được đưa về trung ương đặc trách chương trình Ấp Chiến Lược.

Ấp Chiến Lược là một chương trình dễ gây sự oán hờn trong dân chúng. Vậy mà được giao vào tay VC nằm vùng thì thảo nào!!! Phạm Ngọc Thảo liên lạc mật thiết với mọi sĩ quan cao cấp và tướng lãnh của Quân Lực Việt Nam Cộng Hoà: Đỗ Mậu, Trần Văn Đôn, Nguyễn Cao Kỳ, Trần Thiện Khiêm, v.v. và là sĩ quan thân cận của Tướng Nguyễn Khánh lúc Khánh cùng các tướng lãnh khác lật đổ Ngô Đình Diệm năm 1963.

“Kẻ thù sau lưng” trong chế độ Đệ Nhị Cộng Hoà Miền Nam do cố TT Nguyễn Văn Thiệu lãnh đạo thì nhiều gấp cả chục lần chế độ Đệ Nhất Cộng Hoà. Sau ngày 30 tháng 4 năm 1975 thì bọn chúng nó bò ra lên khên: thiệt có, giả có. Bọn “Cách mạng 30 tháng 4” với băng đỏ, nón tai bèo, dép râu và cả cái bọn theo VC vào giờ thứ 25 như các tên Tướng nằm vùng Nguyễn Hữu Hạnh, Nguyễn Hữu Có... cũng cùng chung số phận với cái gọi là Chính phủ Cách Mạng Lâm Thời Miền Nam, một năm sau đó đều bị VC bỏ vào bồn cầu giặt nước! Nay, ở hải ngoại, sau 47 năm, bọn “Cách mạng 30 tháng 4 mới” chúng nó lại từ từ bò ra. Và chúng nó được ngụy trang dưới nhiều hình thức.

Những bài viết của chúng tôi nhằm vạch mặt, chỉ tên bọn này. “Những kẻ thù sau lưng” của cộng đồng người Việt tỵ nạn cộng sản tại hải ngoại là những cá nhân nào? tổ chức nào?

– Đó là tên Nguyễn Xuân Nghĩa, cháu của Mười Cúc, tức cô Tổng bí thư VC Nguyễn Văn Linh len vào Mặt Trận Kháng Chiến, một tổ chức kháng chiến phục quốc phá rã, lũng đoạn tổ chức này. Và tổ chức chính trị này công khai ca tụng Hồ Chí Minh, tên tội đồ của dân tộc có công thống nhất đất nước, chủ trương liên kết trong ngoài với VC để “canh tân” đất nước.

– Đó là những tổ chức “miệng hô hòa giải mà nói phục hưng nước nhà”.

– Đó là những tờ báo ra về chống Cộng nhưng lại thỉnh thoảng chen vào những bài vở ca tụng các lãnh tụ Việt Cộng, đăng tải các bài viết in tranh vẽ Cờ Vàng Ba Sọc Đỏ trong chậu rửa chân, đăng tải bài viết của những tên đặc công truyền thông vu cáo, mạ ly những vị lãnh đạo của hai chế độ Đệ Nhất, Đệ Nhị Việt Nam Cộng Hòa. Trường hợp mới vừa xảy ra tại Nam California là tờ nhật báo Người Việt ngày 12/7/2012 đăng tải bài viết nhục mạ “Việt Nam Cộng Hòa là bè lũ Việt gian tay sai của Mỹ”.

– Đó là những tên truyền thông “buôn vua”, dùng những cuộc phỏng vấn trên đài phát thanh kích động, gây chia rẽ trong cộng đồng để thực hiện những âm mưu đen tối mà chúng theo đuổi.

– Đó là những Ban Đại diện Cộng Đồng tiếm danh được lập ra với mục đích làm suy yếu các Ban Đại Diện Cộng Đồng chính danh.

– Đó là những tổ chức len lỏi vào các Ban Đại Diện Cộng Đồng theo lối “minh cưu”; sau đó, theo chỉ thị của những kẻ giấu mặt tìm mọi cách đánh phá làm suy yếu, và gây chia rẽ trong cộng đồng bằng những thủ đoạn bỉ ổi, hèn hạ như bịa đặt, vu cáo, tuyên truyền rỉ tai là Ban Đại Diện Cộng Đồng nhận tiền của những thế lực thù địch. Dùng bọn âm binh trên các diễn đàn điện tử bịa chuyện, vu cáo, mạ ly những người đang gánh vác cộng đồng với mục đích làm cho những người này thôi chí, nản lòng...

Nhà thơ Hoàng Phong Linh, tức nhà tranh đấu Võ Đại Tôn có hai câu thơ rất đáng suy ngẫm:

*“Anh không sợ kẻ thù trước mặt
Mà chỉ sợ thằng du kích núp sau lưng!”*

Vạch mặt, chỉ tên bọn KẼ THÙ SAU LƯNG NGƯỜI ĐÓ là nhiệm vụ của bất cứ một người cầm bút vì Lẽ Phải và Sự Thật nhằm phục vụ cho công cuộc tranh đấu giải thể chế độ cộng sản mà bọn VC đã áp đặt cho toàn dân VN trong hơn 70 năm qua.

